

צעירה תל-אביבית מוחה בתוקף נגד אנשי הבוהימה הטוענים



מאת
פברי, פיי"אטינגר

מנוחת צהריים לאור השמש האילתית, מנוצלת לסבילה במימיהם הצוננים או לשכיבה על החול הרך והחמים. היום עובר על הביטניקים, ללא כל מעשה שהוא. הטייה הישנה הנמצאת על החוף, משמש כבית נוח.

"אני ביטניק"

אני מכירה אנשים רבים שהיו רוצים להיות ביטניקים, והיו משלמים הון תועפות כדי שברחוב יסובבו אחריהם את הראש ויאמרו "אתה רואה את זה ש' עומד שם בפינה? הוא ביטניק!" איזו בן-יעקב, בעליו של המרתף המפורסם, הוא אחד מאלה. הוא אפילו חושב את עצמו ל"מלך הביטניקים". מצחיק, בחיי. מה לביטניקים ולמלך? אגו, הביטניקים האמיתיים, שונאים מלכים למיניהם. כי ביטניק אמיתי מסרב לקבל על עצמו כל מרות, לא ואין אף שאנחנו רואות, לעשות?



דגל בריטניה מונף מעל לסירה, הנושאת את הכתובת "שגרירות הרפובליקה הביטניקית המאוחדת". בתמונה נראה צוות ההסרטה שירד באופן מיוחד לאילת בכדי להכין סרטון על חיייהם של הנוודים באילת.

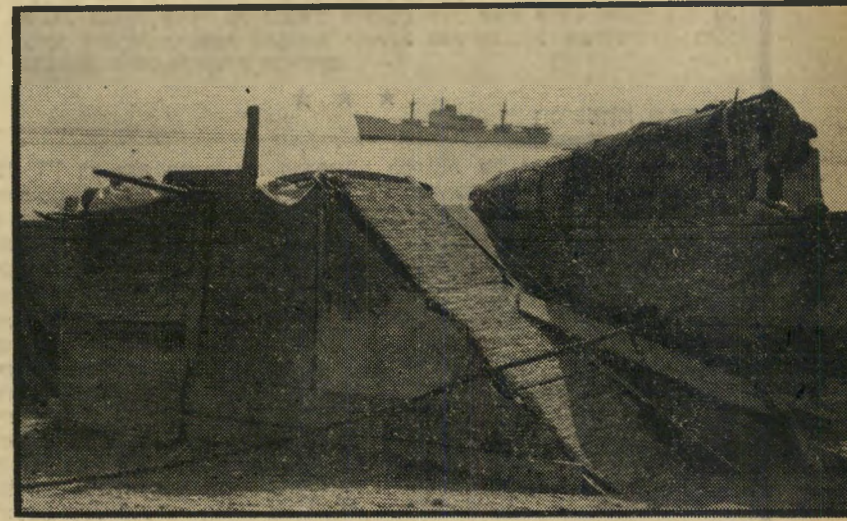


ההכרה ישבו מסביב למדורה. טוני פרט על גיטרה ומי שרה שירי-עם שקטים ועצובים. מסביב היה חושך. רק מלמעלה שפך הירח אור חיור על תריסר צעירים מוזרים, לבושים בלוייסחכות. הת-בוננתי בפניהם. הם נראו לי שונים מן הפרופים שהייתי רגילה לראות עד כה ברחוב.

הקשבתי לצליליה הנוגים של הגיטרה, שליוו את שירתה של מיי, והרגשתי את עצמי כאחת מן החבורה. האמת היא כי עד לאותו רגע הייתי זרה להם לחלוטין. נתקלתי בהם לא פעם בבתי-הקפה של רחוב דיזנגוף. קהל העוברים והשבים היה מתקהל סביבם, לועג ללבושם הרשלני והמרופט, קורא לעברם ביטויי גנאי. סתם מלוכלכים" אמרה לי אחת מחברותי, כ"ששאלתי אותה מי הבחורים שישבה איתם בכסית.

כבר אז השתוקקתי להכירם מקרוב, לנסות ולטעום מטעם חייהם חסרי הדאגות. על כן קפצתי בשמחה על הצעתו של אחד מדידי, שהציע לי לשהות כמה ימים ב"מושבת הנוודים באילת. כך חדרתי בן-לילה אל החברה הסגורה של הביטניקים. כיום, כשאני עוברת ברחוב, ואנשים שולחים לעברי מבטים מלאי השתוממות ופולטים כמה הערות גנאי, אני מתרגשת. אני יודעת: האנשים הקטנים האלה אינם מבינים אותי, כי אין הם יודעים מה זה להיות ביטניק אמיתי. בשבילם אני סתם נערה מלוכלכת, המתעצלת להתרחץ, אבל כל זה באמת לא איכפת לי.

מי לא?
פני כמה חודשים קראתי בעיתון שאיזה עיתונאי, בשם הרצל רוזנבלום, הדביק לדן בן-אמוץ וחבריו מכסית את התואר ביטניקים. התגלגלתי מצחוק. מה הוא חושב לעצמו העיתונאי הזה, שכל מי שמתחשק לו יכול להיות ביטניק?



מיטרד סניטארי מזכיר עיריית אילת הסביר השבוע כי העירייה לא תרשה לביטניקים להקים לאורך רצועת-החוף פרבר מזהם, המכער את הנוף והמבריח את התיירים המכובדים, הנוהרים למקום בעקבות השמש.

הוד מעלתו שגריר רפובליקת הביטניקים (שמאל), גורש מאילת, עבר על גבי המדרכות בגיר, ואוסף את המטבעות שזורקים ל